

# Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 145.

Trettende Session.

## 3Ste Møde.

Onsdagen den 20de November Kl. 1.

(Fortsat.)

**Barfod** (fortsat): Nu veed jeg, at vi have en Confeilspræsident; men jeg mener, at vi gjerne kunde være bleve ved Førsteministeren, vi fik 1848; forøvrigt lægger jeg ikke videre Vægt derpaa. Jeg finder, at Udtrykket „Førstelærer“ er mindre heldigt; jeg skulde have foretrukket „Overlærer“, men jeg troer desuden, at hvad enten vi vælge Benævnelsen „Førstelærer“ eller „Overlærer“, vil det ikke have stor Betydning, da jeg er temmelig sikker paa, at vedkommende Førstelærer eller Overlærer vil Regjeringen snart slynde sig med at gjøre til Professor, saa vi aldrig vilde faae det andet Navn at høre. Vi have haft den Tid, da det blev udtrykkelig bestemt, at der ingen Biskopper skulde være, men derimod kun Superintendenter, og uagtet en kongelig Forordning sagde, at de ikke maatte kaldes Biskopper, men derimod skulde kaldes Superintendenter, saa vedbleve de dog at kaldes Biskopper, og saaledes vil det ogsaa gaa med disse Folk, at de ville vedblive at kaldes Professorer, navnlig naar de faae Titelen af Regjeringen. Naar den høitærede Kirke- og Underviisningsminister sagde, at saadanne lønne Embedsposter gif det ikke an at besætte ifølge Indstilling fra Akademiet, men at de maatte besættes af en ansvarlig Minister, saa kan jeg ikke deri være fuldstændig enig med ham. Jeg finder, at hvor Ministeren har Indstillingsret og, som en Følge deraf, Ansvar, der skal han have det fulde Ansvar;

men jeg indseer ikke nogen Nødvendighed for, at enhver kongelig Embedsmand skal ansættes efter en Indstilling af en Minister, og jeg veed ikke rettere, end at der er Mange, der ønske og med mig ønske og haabe, at den Tid maatte komme, da f. Ex. vore Provster blive indsatte efter Indstilling af Præsterne, og Biskopperne ligesaa, og jeg kan som Følge deraf ikke gaae ind paa de Grunde, som den ærede Minister har fremsørt, for at forlade det nærværende og opgive den Ret, Akademiet nu har haft i over et Aarhundrede, og som jeg troer det ikke har misbrugt. Ganske vist, i den nærværende Kirke- og Underviisningsministers Haand vil jeg for mit Vedkommende rolig see Indstillingsretten overgivet; men vi have sandelig haft Kirke- og Underviisningsministre, og jeg finder, at vi gjerne kunne faae saadanne igjen, i hvis Haand, jeg troer Indstillingsretten vilde bestinde sig meget ilde. Forøvrigt skal jeg tillade mig at erklære, at jeg maa stemme for det Endringsforslag, som er stillet af Udvalgets første Minoritet (S. A. Hansen og Tscherning), og det navnlig af de Grunde, der ere fremsørte af den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 5te Valgfreds (Høgsbro), idet jeg ganske vist for mit eget Vedkommende ikke kan gaae ind paa de ærede Forslagsstilleres Motivering. Jeg maa som sagt stemme derfor, og hvis det ikke bliver vedtaget, maa jeg utvivlsomt stemme imod hele Loven, af en Grund, som jeg ganske kortelig skal anthde. Den ærede Minister forelagde os ifjor en Lov, som han kaldte en Lønningslov, men som efter min Overbeviisning var en Organisationslov, det var angaaende Archivvæsenet,